

Šolska mladina

o šeststoletnici

presvetle cesarske rodovine

Habsburške

na Kranjskem.

(1283. — 1883.)

V Ljubljani, 1883.

Natisnil in založil Milic.

I.

*Veličanstveno.*Vglasbil **L. Belar.**

Ve - se-lje ču - je se pov - sod, Ob - ha - ja se slo - ves - ni

god, Čez hri-be, do-le se gla - si: „Ce - sar - ja naj nam Bog ži-

vi! Ce - sar - ja naj nam Bog ži - vi!“

Stotine let minulo je,
Da Kranjec drug je Avstrije;
Viharjev se nikol' ni bal,
Cesarju zvest je zmir ostal.

Sinovi zvésti tudi mi
Za vselej bomo Avstriji.
Zanašaj se na nas, vladar:
Življenje, kri Ti damo v dar!

Razlegaj rádost se povesod,
Praznujmo zdaj veseli god,
Čez hribe, dóle naj doni:
Cesarja naj nam Bog živi!

A. Praprotnik.

II.

Nardušeno.

Vglasbil **L. Belar.**

Rádost z li-ca nam ža - ri se Z njo zje-di - ni se lju-bav.
Nekdaj hra-bri v pol-nej si - li Zá - Te bo-mo sta - li mi,

Iz sr - ca pa nam gla - si se Krep-ko k Te-bi naš po-zdrav.
Te-be bo - mo, dom bra - ni - li, Te - bi kri dar' - va - li vsi.

Šib - ki smo, in mla - da le - ta Než - no nam le - pó cve - tó;
Čvr - sti, glej, smo tu - kaj zbra - ni; Čuj, vla - dar, nas, dič - ni, čuj!

A lju-bav do Te - be své - ta Pol - ni nam sr - cé mla - dó.
Bog nam v sla - vi Te o - hra - ni! Bog do-mov - je nam va - ruj!

Funtek.

